

פירושי הקוראן בשפה העברית

סורת מרים (19)

معاني سورة مريم

باللغة العبرية

כהיעץ (1) זכר רחמי רבונך על עבדו זכריא (2) כשהתפלל אל רבונו תפילה סתרית (3) אמר רבוני עצמותי עששו ור אשי בער משיבה ולא הייתי רבוני בתפילתי אליך אמלל (4) וכי אני חששתי מפני הקרובים מאחורי ואשתי היתה עקרה נא הענק לי מאתך בן (5) ירש אותי וירש מבית יעקוב ועשה אותו רבוני מרצה (6) הוי זכריא הנה אנו מבשרים לך על עלם שמו יחיא מקדם לך א קראנו בו לאיש (7) אמר רבוני איך יהיה לי עלם ואשתי היתה עקרה וכבר באתי בימים (8) אמר כך אמר רבונך זה קל לי וכבר בראתיך לפני כן בהיותך לא כלום (9) אמר רבוני עשה לי אות אמר אותך שלא תדבר אל בני האדם של שיה לילות ואתה בריא ושלם (10) ויצא מן המחרב ואותת להם כי שבחו את אללה השכם והערב (11) הוי יחיא אחוז בספר במרץ והענקנו לו את החכמה מנעוריו (12) ורחמים מאתנו וטהר

(1) פרשני הקוראן לא עמדו על משמעותן של האותיות האלו, יש אומרים כי הרצוי מאותיות אלו הוא להבהיר את הפלא של הקוראן כי בהן אללה קורא תגר לכופרים בתחום שבו הם מצטיינים (הלשון הערבית והמליצה שלה). ויש אומרים שזה הוא שם לאללה. ואחרים אומרים כי הן שם לקוראן, או לסורה שבהן נפתחת, ויש עוד פירושים שכולם לא הוכרעו על ידי הנביא מוחמד עליו השלום וחבריו .

(2) זכריא: הוא אחד הנביאים האחרונים של בני ישראל, ואביו של הנביא (יחיא) הנודע בקרב היהודים בשם (יוחנן) .

(4) אמלל : בכל פעם מתפלל אני אליך, אתה היית משיב את תפילתי כהלכה .

(5) הקרובים : בני משפחתי , שירשו אותו לאחר מותו .

(6) מבית יעקוב : צאצאו של (יעקוב) הנודע במקרא בשם (יעקב) וגם בשם (ישראל) . מלת היחס (מ) קובעת כי אין מדובר בכל בית יעקוב, אלא רק הישרים מהם, כי לא כולם היו טובים , היה מהם הטוב והרע .

(7) יחיא: בנו של זכריא, אללה הוא אשר בחר לו את השם הזה, שלא נקרא בו לאיש לפניו.

(9) האומר הוא המלאך גבריל , הנודע בעברית בשם (גבריאל) .

(10) עשה לי אות: הוא בקש מאללה את האות כדי יידע שזה דבר מטעם אללה, ואלה שבישרו לו את הילד הם מלאכים ולא השטנים, כדי יירגע לבו. אללה נתן לו האות שלא יוכל לדבר עם אנשים אם כי הוא שלם ובריא .

(11) המחרב : הוא גומחה בקיר מסגד , ומקומות עבודה אחרים , גומחה זו מצביעה על כיוון הקבלה .

וְהָיָה יֵרָא שָׁמַיִם (13) וּמִכְבֹּד אֶת הוֹרָיו וְלֹא הָיָה עֲרִיץ מוֹרָה (14) וְשָׁלוֹם עָלָיו בְּיוֹם שָׁבוּ נוֹלֵד וּבְיוֹם שָׁבוּ יְמוֹת וּבְיוֹם שָׁבוּ יוֹשֵׁב לַחַיִּים (15) וְזָכַר בְּסֹפֶר אֶת מַרְיָם כְּשִׁפְרָשָׁה מִמְשַׁפְּחַתָּה אֶל מְקוֹם מְזַרְחֵי (16) וְלִקְחָהּ לָהּ מַחִיצָה מִפְּנֵיהֶם וְשָׁלַחנָהּ אֵלֶיהָ אֶת רוּחָנוּ וְנִגְלַתְ לָהּ בְּצוּרַת אָדָם שָׁלֵם (17) אָמְרָה יִשְׁמֶרְנִי הַרְחֵמֵן מִפְּנִיךָ אִם יֵרָא שָׁמַיִם הֵנֵךְ (18) אָמַר אֵינִי אֲלֵא שְׁלִיחַ רְבוּנְךָ לְהַעֲנִיךָ לְךָ בֶן טְהוֹר (19) אָמְרָה אֵיךְ יִהְיֶה לִי בֶן וְלֹא נִגַע בִּי אָדָם וְלֹא הָיִיתִי זוֹנָה (20) אָמַר כִּי אָמַר רְבוּנְךָ זֶה קָל לִי וְנַעֲשֶׂה אוֹתוֹ אוֹת לְבַנִּי הָאָדָם וְרַחֲמִים מֵאֲתָנוּ וְזֶה דָבָר נִגְזָר (21) אֲזַ הֲרִתָּה אוֹתוֹ וּפְרָשָׁה עִמּוֹ אֶל מְקוֹם נִידַח (22) וְחִבְלֵי הַלֵּידָה פְקֻדוּהָ אֶצֶל גִּזְעַ הַדֶּקֶל אָמְרָה מִי יִתֵּן וּיְמַתִּי לְפָנַי כִּן וְיִרְדְּתִי לְתֵהוֹם הַנְּשִׂיָה (23) וְקָרָא אֵלֶיהָ מִתְחַתֵּיהָ אֶל תַּעֲצִבִי כִּי הָעֵמִיד רְבוּנְךָ מִתְחַת לְרַגְלֶיךָ פֶּלֶג (24) וְנַעֲנֵעִי לְקִרְאָתְךָ אֶת גִּזְעַ הַדֶּקֶל יוֹרִיד עָלֶיךָ תְּמָרִים טְרִיִּים (25) וְאֶכְלִי וְשִׁתִּי וְתִנּוּחַ דַּעְתְּךָ וְאִם תִּרְאִי אֶף אֶחָד מִבְּנֵי אָדָם אָמְרִי אֲנִי נִדְרְתִי לְרַחֲמֵן צוּם וְלֹא אֲדַבֵּר הַיּוֹם עִם אִישׁ (26) וְהִבִּיאָה אוֹתוֹ אֶל בְּנֵי עֵמָה אָמְרוּ הוּא מַרְיָם כִּי עָשִׂיתְ דָּבָר נוֹרָאִי (27) הוּא אַחוֹת הָרוּן לֹא הָיָה אָבִיךָ אִישׁ רָשָׁע וְלֹא הָיְתָה אִמְךָ זוֹנָה (28) אֲזַ הַצְּבִיעָה עָלָיו הֵם אָמְרוּ אֵיךְ לְדַבֵּר אֶל תִּינוּק בְּעֵרִיסָה (29) אָמַר אֲנִי עֶבֶד אֱלֹהִים הָעֵנִיךָ לִי אֶת הַסֹּפֶר וְעֲשֵׂנִי נְבִיא (30) וְעֲשֵׂנִי מְבָרֵךְ בְּכָל אֲשֶׁר אֶהְיֶה וְצִוִּינִי עַל הַתְּפִילָה וְעַל הַזְּכָאת כָּל עוֹד אֲנִי בַּחַיִּים (31) וּמִכְבֹּד אֶת אִמִּי וְלֹא עֲשֵׂנִי עֲרִיץ סוֹרֵר (32) וְהַשְּׁלוֹם עָלַי בְּיוֹם שָׁבוּ נוֹלַדְתִּי וּבְיוֹם שָׁבוּ אֲמוֹת וּבְיוֹם שָׁבוּ אוֹשֵׁב לְתַחֲיָה (33) זֶהוּ עֵיסָא בֶן מַרְיָם דָּבָר הָאֲמֵת שָׁבוּ מִפְּקֻפְקִים (34) לֹא רָאִי נְשָׂאֲלָה יִקַּח לוֹ בֶן יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ אִם גִּזְרַ דְּבַר רַק יֵאמַר לוֹ הִיָּה וְהִיָּה (35) וְכִי אֱלֹהִים הוּא רְבוּנִי וְרְבוּנְכֶם לְכֵן עֲבֹדוּהוּ זֶה אֶרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל (36) הַמַּחֲנוֹת חֻלְקוּ בֵּינֵיהֶם וְאִי לְכוֹפְרִים מִמַּרְאֵה יוֹם נוֹרָא (37) הֵם הַמְּטִיבִים בְּיוֹתֵר

(13) מַרְיָם : היא אמו של עיסא עליו השלום הנודע בעברית בשם (יֵשׁוּ אוּ יֵשׁוּעַ), האחרון בנביאי בני ישראל , ונביא הנצרות .
 (14) רוּחָנוּ : הוא המלאך גַּבְרִיל , הנודע בעברית בשם (גַּבְרִיאֵל) .
 (15) מְקוֹם נִידַח: פרשה מהם למקום נידח כדי לא יראו את ההריון, כי ידעה שלא יאמינו לה בנושא המלאך והבן הבא .
 (16) וְקָרָא אֵלֶיהָ מִתְחַתֵּיהָ: יש אומרים שהקורא הוא המלאך גברילי, ואחרים אומרים כי הקורא הוא הבן עצמו (עֵיסָא) .
 (17) דָּבָר נוֹרָאִי : הם מתכוונים לנושא הלידה , והבן הנולד .
 (18) הָרוּן : הוא אחד האנשים הישרים מבני ישראל, הם כינו אותה כאחותו בגלל היושר שלה. ויש אומרים כי הוא אח שלה, או הוא הרון אחיו של מוסה (מוֹשֶׁה) עליהם השלום ואמרו את זה כי היא מצאצאו .
 (19) הַזְּכָאת : היא אחד עמודי האיסלם , היא מצווה לתת צדקה לעניים והיא מחייבת כל מוסלמי המסוגל לכך. זאת נחשבת חובה מוסרית לעזור לאנשים קשי יום מבחינה כלכלית ולהפחית את חוסר השוויון.
 (20) הַמַּחֲנוֹת : הם היהודים והנוצרים, נאמר גם כי הם הנוצרים בלבד .

לְשִׁמְעַע וְלִרְאוֹת בְּיוֹם אֲשֶׁר יָבוֹאוּ אֵלֵינוּ אוֹלָם בְּנֵי הָעוֹלָה הַיּוֹם בְּתַעֲיָהּ
 מִחֻלָּטָה (38) וְהִזְהַר אוֹתָם מִפְּנֵי יוֹם הַחֻרְטָה כִּי נִגְזַר הַדְּבַר וְהֵם
 בְּהִסָּח דַּעַת וְאִינָם מֵאֲמִינִים (39) אֲנַחְנוּ נִרְשָׁ אֶת הָאָרֶץ וְכֹל אֲשֶׁר
 עָלֶיהָ וְאֵלֵינוּ יוֹחֲזֵרוּ (40) וְזָכַר בְּסֹפֶר אֶת אַבְרָהִים כִּי הָיָה צְדִיק נְבִיא
 (41) כִּשְׂאֹמֵר לְאָבִיו אָבָא לְמָה תַּעֲבֹד מִי שְׂאִינוּ שׁוֹמְעֵ וְאִינוּ רוֹאֵה וְאִינוּ
 מוֹעִיל לָךְ דְּבַר (42) אָבָא כְּבַר הוֹעֲנֵק לִי מִהַדְּעַת מֵהַ שְׁלֵא הַשְּׂגָתָ לְכֵן
 לָךְ אַחֲרֵי אֲנַחְהָ אוֹתְךָ לֹא רַח מִיִּשְׂרָאֵל (43) אָבָא אֵל תַּעֲבֹד אֶת הַשֵּׁטֶן
 כִּי הַשֵּׁטֶן הָיָה לְרַחֲמָן סוֹרֵר (44) אָבָא חוֹשֵׁשׁ אֲנִי שִׁיגַע בְּךָ עוֹנֵשׁ
 מִהַרְחָמָן וְתִהְיֶה לְשֵׁטֶן רַע (45) אָמַר הַמוֹאֵס אֶתְּהָ מֵאֵלֵי אַבְרָהִים אִם
 לֹא תַחֲדַל אֶקְלַל אוֹתְךָ וְסוֹר מֵעָלַי אֲרַכּוֹת (46) אָמַר שְׁלוֹם עָלֶיךָ אֲבָקֵשׁ
 לָךְ סְלִיחָה מִרְבוּנֵי כִי הוּא קִבֵּל אוֹתִי בְּסֹבֵר פְּנִים (47) וְאֶפְרוֹשׁ מֵעָלֶיכֶם
 וּמַעַל אֲשֶׁר תַּעֲבֹדוּ מִבְּלַעֲדֵי אֱלֹהִים וְאֶתְפַּלֵּל אֵל רְבוּנֵי אוֹלֵי לֹא אֶהְיֶה
 בְּעַבְדֹתָו אֲמַלֵּל (48) וְאַחֵר שִׁפְרֵשׁ מֵעָלֵיהֶם וּמַעַל אֱלֹהִים שְׂאוֹתָם
 עוֹבְדִים מִבְּלַעֲדֵי אֱלֹהִים הַעֲנֵקֵנוּ לוֹ אֶת אֶסְחָאֵק וְאֶת יַעֲקֹב וְעֵשָׂיו כֹּל
 אֶחָד מֵהֶם נְבִיא (49) וְהַעֲנֵקֵנוּ לָהֶם מִרְחֻמֵינוּ וְשִׁמְנוּ אֶת זְכָרָם לְתִהְיֶה
 בְּפִי הַכֹּל (50) וְזָכַר בְּסֹפֶר אֶת מוֹסֵה כִי הוּא הָיָה זָךְ וְהָיָה שְׁלִיחַ נְבִיא
 (51) וְקִרְאָנוּ אֵלָיו מִצֵּד אֱלֹטוֹר הַיְמִנִי וְקִרְבְּנוֹהוּ לְסוּד־שִׁיחֵנוּ (52)
 וְהַעֲנֵקֵנוּ לוֹ מִרְחֻמֵינוּ אֶת אַחִיו הָרוּן נְבִיא (53) וְזָכַר בְּסֹפֶר אֶת
 אֶסְמַעִיל כִּי הָיָה מְקִיָּם הַבְּטָחָה וְהָיָה שְׁלִיחַ נְבִיא (54) וְהָיָה מְצוּהָ אֶת
 בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ עַל הַתְּפִילָה וְעַל הַזְכָּאת וְהָיָה אֶצֶל רְבוּנוּ מְרַצָּה (55)
 וְזָכַר בְּסֹפֶר אֶת אֲדָרִיס כִּי הוּא הָיָה צְדִיק נְבִיא (56) וְהַעֲלִינוּ אוֹתוֹ
 לְמִקְוֹם רָם (57) אֱלֹהִים אֲשֶׁר אֱלֹהִים הַטִּיב עִמָּם מִקְרַב הַנְּבִיאִים מְזַרַע
 אָדָם וּמֵאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִשְׁאָנוּ עִם נוּחַ וּמִזְרַע אַבְרָהִים וְאִשְׂרָאֵל וּמֵאֲשֶׁר
 הַנְּחִינוּ וּבִחְרָנוּ אִם יִקְרָאוּ עָלֵיהֶם אוֹתוֹת הַרְחָמָן יִפְלוּ מִשְׁתַּחֲוִיִּים וּבוֹכִים
 (58) אַחֲרֵיהֶם קָמוּ אַחֲרָיִם שֶׁהִזְנִיחוּ אֶת הַתְּפִילָה וְהִלְכוּ אַחֲרֵי הַתְּאוֹוֹת
 הֵם יוֹשְׁלֵכוּ לְגִיא (59) פָּרַט לְמִי שֶׁחָזַר בְּתִשׁוּבָה וְהֵאֱמִין וְעָשָׂה טוֹב
 אֱלֹהִים יִכְנָסוּ לְגַן הָעֵדֶן וְלֹא יִקְפָּחוּ מֵאוֹמָה (60) גִּנֵּי עֵדֶן אֲשֶׁר הַבְּטִיחַ
 הַרְחָמָן לְעַבְדָּיו בְּסֹתֵר כִּי הַבְּטָחָתוֹ בּוֹא תְּבוֹא (61) אִינָם שׁוֹמְעִים בּוֹ

(41) אַבְרָהִים: הוּא אֲבֵי הַנְּבִיאִים, הַנּוֹדַע בְּמִקְרָא בְּשֵׁם (אַבְרָם) וְ(אַבְרָהָם) .

(42) הוֹעֲנֵק לִי מִהַדְּעַת: הַתְּכוּוֹן לְמַדְעֵי הַשְּׂכַר וְהַעוֹנֵשׁ, וְיוֹם הַדִּין .

(43) לֹא אֶהְיֶה בְּעַבְדֹתָו אֲמַלֵּל: תְּקוּוּהָ שִׁישִׁיב אֶת תְּפִילָתוֹ חַיּוּבִית .

(44) אֶסְחָאֵק: בְּנוֹ שֶׁל אַבְרָהִים מֵאִישְׁתּוֹ שְׂרָה, הַנּוֹדַע בְּמִקְרָא בְּשֵׁם (יִצְחָק) .

(45) מוֹסֵה : בְּמִקְרָא הוּא הַנְּבִיא (מֹשֶׁה) .

(46) אֱלֹטוֹר: בְּמִקְרָא, הַר סִינַי הוּא הַר בְּדָרוֹם חֲצֵי הַאֵי סִינַי, בִּימֵינוּ מְכוּנָה "הַר סִינַי" גְּבֻלָּה מוֹסָא ("הַר מֹשֶׁה") .

(47) אֶסְמַעִיל : בְּנוֹ הַבְּכוֹר שֶׁל הַנְּבִיא אַבְרָהָם, שְׁמוֹ בְּעִבְרִית הוּא (יִשְׁמַעֵאל) .

(48) אֲדָרִיס: הוּא הַנְּבִיא שְׁבָא לְאַחַר אָדָם וְלִפְנֵי נוּחַ, נּוֹדַע בְּעִבְרִית בְּשֵׁם (אַחְנוֹךְ) .

(49) אִשְׂרָאֵל: הוּא (יַעֲקֹב) , הַנּוֹדַע בְּעִבְרִית בְּשֵׁם (יַעֲקֹב) , וְאֱלֹהִים כִּינָה אוֹתוֹ לְאַחַר כֵּךְ (יִשְׂרָאֵל) .

(50) גִּיא : וּוְאֲדִי בְּגִינָהִים .

דברי הבל רק שלום ולהם בו פרנסתם השכם והערב (62) אותו גן עדן
אשר נוריש ליראים מעבדינו (63) ולא נרד אלא בצו רבונך לו אשר
בין ידינו ואשר מעבר לנו ואשר בין זה לזה ורבונך לא היה שוכח
(64) הוא רבון השמים והארץ ואשר ביניהם לכן עבד אותו וסבל את
עבודתו האם יודע אתה דומה לו (65) ויאמר האדם האם לאחר
שאמות אוצא חי (66) האם אין האדם זוכר כי קודם בראנוהו בהיותו
לא כלום (67) נשבע ברבונך כי אסוף נאסף אותם ואת השטנים
אחר כך נביא אותם מסביב לגיהנם על ברכיהם (68) ועקור נעקור מכל
סיעה את אשר הרבה למרות ברחמן (69) אז אנחנו היודעים ביותר את
אלה הראויים להצלות בו (70) אין אחד מכם אלא יעבר עליה זה היה
על רבונך גזירה נגזרת (71) אחר כך נציל את היראים ונשאיר את בני
העולה בו על ברכיהם (72) וכשנקראים עליהם פסוקינו ברורים אמרו
הכופרים למאמינים מי משני המחנות הוא בעל המעמד והמקום
היותר טוב (73) כמה אמות הכחדנו לפנייהם והם היו יותר מבססות
ונאות (74) אמר מי שהיה בתעיה הרחמן כבר מאריך לו עד שיראו
את מה שהובטח להם יסורים או יום הדין אז ידעו מי הוא בעל
המעמד הנחות וחיליו חלשים יותר (75) ואללה מוסיף ישר לאלה
שהלכו בדרך הישרה ומעשי החסד הקימים להם שכר טוב אצל רבונך
וגמולם חסד יותר (76) הראית את אשר כפר באותותינו ואמר בטח
ינתנו לי הון ובנים (77) האם עמד על הנסתר או קבל התחיבות
מהרחמן (78) לא אנחנו נכתב מה שהוא אומר וכבר נאריך לו את
היסורים הרבה (79) ונרשם את מה שהוא אומר ויבוא אלינו לבד
(80) והם לקחו להם מבלעדי אללה אלים כדי להיות להם משענת
(81) לא הם יכפרו בעבודתם ויתהפכו נגדם (82) הלא ראית כי
שלחנו את השטנים להסית את הכופרים (83) שלא תזדרז עליהם כי
אנחנו כבר סופרים להם (84) ביום שבו נאסף את היראים לרחמן
ביחד (85) ונוביל את הפושעים אל גיהנם צמאים (86) אין להם
ללמד זכות פרט למי שקבל התחיבות מטעם הרחמן (87) ואמרו
הרחמן לקח לו בן (88) כבר אמרתם דבר נורא (89) השמים עומדים
להתפקע והארץ להסתדק וההרים להתמוטט כליל (90) כי טענו
שלהרחמן יש בן (91) לא ראוי שהרחמן יקח לו בן (92) כי כל מי
שבשמים ובארץ יבוא לרחמן כעבד (93) הוא כבר ספר אותם ומנה
את מספרם (94) וכולם באים אליו ביום תחית המתים לבד (95)
לאלה שהאמינו ועשו טוב יתן הרחמן חיבה (96) כי הקלנו אותו

(66) האדם: אללה מתכוון לאובאי בן ח'לף אל-גמחי, היה אחד הכופרים שהתנגדו

בחרפות לנביא מוחמד, ודחה את עניין תחיית המתים.

(67) להצלות בו: בגיהנם.

(68) הראית את אשר כפר: הוא אלעאס בן וואל, אחד ראשי המתנגדים לנביא מוחמד עליו השלום

בְּלִשְׁוֹןֵךְ כְּדִי לְבִשֵׁר בּוֹ אֶת הַיְרָאִים וְלִהְזַהֵר בּוֹ אֶת הַיְרִיבִים (97) כִּמָּה
דוֹרוֹת הִכְחַדְנוּ לְפָנֵיהֶם הָאֵם אֶתְּהָ רוּאָה אֶחָד מֵהֶם אוֹ שׁוֹמֵעַ מֵהֶם
הִגָּה (98)